

U 25/2014 rd

Statsrådets skrivelse till riksdagen om ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillgängligheten till offentliga myndigheters webbplatser (*direktiv om tillgängligheten*)

I enlighet med 96 § 2 mom. i grundlagen översänds till riksdagen Europeiska kommissionens förslag av den 5 december 2012 till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillgängligheten till offentliga myndigheters webbplatser COM(2012) 721 final.

Helsingfors den 12 juni 2014

Trafik- och kommunminister *Henna Virkkunen*

Konsultativ tjänsteman Mikael Vakkari

FINANSMINISTERIET

PROMEMORIA
23.5.3014

EU/2012/0340

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV OM TILLGÄNGLIGHETEN TILL OFFENTLIGA MYNDIGHETERS WEBBPLATSER**1 Förslagets motiv och syfte**

Förslaget till direktiv inriktar sig på offentliga myndigheters webbplatser, eftersom dessa tillhandahåller information och tjänster som är nödvändiga för medborgarna, och eftersom redan de offentliga utgifterna i sig kan skapa en säker och ansenlig marknad för webbutveckling.

Webbtillgänglighet är av stor vikt för offentliga myndigheter, för att de ska kunna nå ut till så många som möjligt och fullgöra sina offentliga åtaganden. Antalet webbplatser med e-förvaltningstjänster (omkring 380 500 i EU) och webbplatser som drivs av den offentliga sektorn (mer än 761 000 i EU) växer snabbt. De flesta medlemsstaterna har redan genomfört lagstiftning eller vidtagit andra åtgärder för webbtillgänglighet. Det finns emellertid betydande och tydliga skillnader mellan medlemsstaternas lagar och åtgärder.

År 2009 bestod webbutvecklingsmarknaden i EU:s 27 medlemsstater av omkring 175 000 företag. Den sysselsatte omkring 1 miljon människor och genererade en omsättning på 144 miljarder euro. Den europeiska marknaden för produkter och tjänster relaterade till webbtillgänglighet uppskattas till 2 miljarder euro. Den skulle kunna växa betydligt, eftersom mindre än 10 % av webbplatserna enligt kommissionens uppskattning är tillgängliga. Webbplatserns tillgänglighet är viktig framför allt för medborgare med funktionella begränsningar eller funktionsnedsättning (15 % av EU:s befolkning i arbetsför ålder eller 80 miljoner människor), vilkas antal kan komma att öka betydligt när unionens befolkning åldras.

De icke-harmoniserade nationella strategierna för webbtillgänglighet skapar hinder på den inre marknaden. Leverantörer med verksamhet över gränserna har högre produktionskostnader. Konkurrensen, konkurrenskraften och den ekonomiska tillväxten hämmas, eftersom företagen, särskilt de små och

medelstora företagen, saknar den kunskap och kapacitet som krävs för att hantera alla specifikationer och förfaranden. För de nationella myndigheterna och näringslivet råder osäkerhet om vilka specifikationer för webbtillgänglighet som ska väljas vid eventuella gränsöverskridande tjänster och vilken policyram för webbtillgänglighet som är lämpligast. En harmonisering på EU-nivå av de nationella åtgärderna och kraven för den offentliga sektorn föreslås som en nödvändig förutsättning för att få ett slut på fragmenteringen och avsaknaden av tillförsikt på marknaden för webbtillgänglighet.

Eftersom webbutvecklarna uppmuntras att uppnå skalfördelar, kommer denna åtgärd att bidra till att skapa en betydande spridningseffekt, med början hos alla övriga webbplatser som drivs av den offentliga sektorn. En harmonisering kommer att leda till bättre marknadsförhållanden, fler arbetstillfällen, billigare webbtillgänglighet och mer tillgängliga webbplatser, vilket innebär en vinst för såväl förvaltningarna och företagen som medborgarna.

Förslaget samverkar med EU-rättsakten om tillgänglighet (European Accessibility Act) som avser tillgängligheten till varor och tjänster, inbegripet informations- och kommunikationsteknik. Genom att fokusera på den privata sektorn kommer EU-rättsakten om tillgänglighet – beroende på resultatet av den pågående konsekvensbedömningen – att underlätta förverkligandet av det åtagande för en fullständig webbtillgänglighet som fastställts i den digitala agendan för Europa, genom att också säkerställa tillgängligheten till webbplatser som drivs av den privata sektor som tillhandahåller grundläggande tjänster för medborgarna. Dessa webbplatser erbjuder information och interaktion, t.ex. ingående av avtal, bokning, fakturering och betalning samt support.

Enligt artikel 9 i Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med

funktionsnedsättning är medlemsstaterna och EU skyldiga att vidta ändamålsenliga åtgärder för att säkerställa att personer med funktionsnedsättning får tillgång på lika villkor som andra till bland annat informations- och kommunikationsteknik, inbegripet internet.

2 Förslagets huvudsakliga innehåll

2.1 Syfte och tillämpningsområde

Syftet med direktivet är att, genom fastställande av harmoniserade krav på webbtjänsternas tillgänglighet, tillnära medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillgänglighet till offentliga myndigheters webbplatser. I förslaget fastställs tekniska bestämmelser för hur medlemsstaterna ska göra innehållet på vissa typer av webbplatser som drivs av offentliga myndigheter tillgängligt (artikel 1).

1) Direktivet syftar till tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillgänglighet för alla användare till innehållet på offentliga myndigheters webbplatser, särskilt personer med funktionella begränsningar, inbegripet personer med funktionsnedsättning.

2) I direktivet fastställs bestämmelser enligt vilka medlemsstaterna ska göra innehållet på webbplatser som drivs av offentliga myndigheter tillgängligt; typerna av webbplatser specificeras i bilagan.

3) Medlemsstaterna får utvidga tillämpningen av detta direktiv till att omfatta andra typer av webbplatser som drivs av offentliga myndigheter än de som avses i punkt 2.

2.2 Huvudsakligt innehåll

Syftet med direktivet är att, genom fastställande av harmoniserade krav på webbtjänsternas tillgänglighet, tillnära medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillgänglighet till offentliga myndigheters webbplatser. I förslaget fastställs tekniska bestämmelser för hur medlemsstaterna ska göra innehållet på vissa typer av webbplatser som drivs av offentliga myndigheter tillgängligt.

Enligt kommissionen syftar förslaget till ett nytt direktiv till tillnärmning av medlemssta-

ternas lagar och andra författningar om tillgängligheten till offentliga myndigheters webbplatser. Direktivet syftar till att stödja medlemsstaterna vid fullgörandet av de nationella åtagandena i fråga om webbtillgänglighet liksom åtagandena enligt Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning vad avser offentliga myndigheters webbplatser. Dessutom vill kommissionen genom direktivet stödja flera politiska initiativ på EU-nivå, såsom EU:s handikappstrategi 2010—2020 (it-tillgänglighet), EU:s handlingsplan för e-förvaltning 2011—2015 (integrerande och tillgängliga e-förvaltningstjänster), den digitala agendan för Europa (kommissionen avser att säkerställa fullständig tillgänglighet till den offentliga sektorns webbplatser senast 2015).

Genom det föreslagna direktivet strävar man också efter att främja företagsverksamhet med anknytning till utveckling av webbplatser och marknaden för tillgängliga lösningar samt marknadstillväxt inom Europeiska unionen. Enligt kommissionen uppskattas den europeiska marknaden för produkter och tjänster relaterade till webbtillgänglighet till 2 miljarder euro. Marknaden skulle kunna växa avsevärt eftersom enbart de offentliga utgifterna för efterlevnad av kraven i sig kan skapa en säker och ansenlig marknad för webbutveckling.

Myndigheternas kostnader för att iaktta kraven på webbplatsernas tillgänglighet har bedömts i samband med beredningen av direktivförslaget. Enligt kommissionen visade analysen att fördelarna uppväger kostnaderna. Enligt förslaget har det vid en bedömning av marknaden även betydelse att nationella myndigheter och aktörer inom näringslivet är osäkra på vilka specifikationer för webbtillgänglighet som ska väljas vid eventuella gränsöverskridande tjänster och vilken policy för webbtillgänglighet som är lämpligast. En harmonisering på EU-nivå av de nationella åtgärderna för den offentliga sektorn föreslås som en nödvändig förutsättning för att få ett slut på fragmenteringen och avsaknaden av tillförsikt på marknaden för webbtillgänglighet.

Direktivförslagets tillämpningsområde begränsar sig till webbplatsbaserade online-

tjänster som tillhandahålls av offentliga myndigheter. Genom de förtecknade typerna av webbplatser tillhandahåller offentliga myndigheter information och tjänster som är nödvändiga för att medborgarna ska kunna vara delaktiga i ekonomin och samhället och åtnjuta sina rättigheter som EU-medborgare. Direktivet ska enligt förslaget gälla följande typer av webbplatser som drivs av offentliga myndigheter:

- 1) Inkomstskatter: deklaration, skattebesked
- 2) Arbetsförmedlingarnas jobbsökartjänster
- 3) Socialförsäkringsförmåner: arbetslöshetsunderstöd, barnbidrag, medicinska kostnader (återbetalning eller direkt subventionering), studiebidrag
- 4) Personliga handlingar: pass eller körkort
- 5) Bilregistrering
- 6) Ansökan om bygglov
- 7) Polisanmälan, t.ex. vid stöld
- 8) Offentliga bibliotek, t.ex. kataloger och sökverktyg
- 9) Ansökan om och erhållande av födelsebevis eller äktenskapsbevis
- 10) Inskrivning vid högskola eller universitet
- 11) Flyttanmälan
- 12) Hälsorelaterade tjänster: interaktiv rådgivning om tillgängliga tjänster
- 13) Onlinetjänster för patienter, tidsbeställning

Förteckningen har sammanställts på grundval av den benchmarking av e-förvaltningen som gjordes 2001. Medlemsstaterna får själva besluta att utöka förteckningen över typer av webbplatser.

En europeisk standard med tekniska kriterier för det föreslagna direktivet håller på att utarbetas. Standarden grundar sig på framgångskriterierna och kraven för överensstämmelse på nivå AA i version 2.0 av de riktlinjer för tillgänglighet till webbinnehåll (WCAG 2.0) som har utarbetats av World Wide Web Consortium (W3C). Det förväntas att dessa krav ska beaktas i den europeiska standarden och därefter i den harmoniserade standard som bör bygga på resultaten av detta arbete. Standarden och de gemensamma metoderna för övervakning kommer att offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning, vid behov med uppgift om de alter-

nativ som behöver beaktas vid tillämpning av standarderna (artikel 5).

Aktörer i hela världen använder sig i dag allmänt av teknik baserad på framgångskriterierna och kraven för överensstämmelse på nivå AA i version 2.0 av Web Content Accessibility Guidelines (WCAG 2.0), som är de riktlinjer för tillgänglighet till webbinnehåll som har utarbetats av World Wide Web Consortium (W3C). Den internationella standarden ISO/IEC 40500:2012 om webbtillgänglighet har antagits av Internationella standardiseringsorganisationen och Internationella elektrotekniska kommissionen (IEC). ISO/IEC 40500:2012 är exakt samma som den ursprungliga WCAG 2.0.

Enligt kommissionen är det föreslagna direktivet avsett att säkerställa en effektiv användning av den harmoniserade europeiska standarden för webbtillgänglighet.

Enligt förslaget måste kommissionen kunna ges befogenhet att anta delegerade akter med hänsyn till att kraven i fråga om webbtillgängligheten kan komma att förändras på grund av en mer omvälvande teknisk och social utveckling. Sådana akter används vid behov för att närmare specificera de harmoniserade krav som är nödvändiga för att säkerställa tillgängligheten till de berörda webbplatserna (artikel 8).

För att de nuvarande politiska åtagandena snabbt ska kunna fullgöras, ska ovan nämnda bestämmelser genomföras senast den 31 december 2015. Ytterligare åtgärder krävs för att bidra till ökad medvetenhet, etableringen av samarbetsavtal och marknadstillväxt. Medlemsstaterna uppmanas dessutom att underlätta utvidgandet av tillgängligheten även till offentliga myndigheters webbplatser som inte berörs av direktivet, eftersom detta kommer att skynda på marknadstillväxten och en förbättrad webbtillgänglighet för EU-medborgarna (artikel 3).

Enligt förslaget till direktiv bör överensstämmelsen med kraven om webbtillgänglighet övervakas kontinuerligt från den ursprungliga konstruktionen av en offentlig myndighets webbplats till alla efterföljande uppdateringar av innehållet. Medlemsstaterna ska övervaka de offentliga myndigheternas berörda webbplatser med användning av harmoniserade metoder som kommissionen

fastställer enligt det förfarande som anges i direktivet. En harmoniserad metod för övervakning bör omfatta ett sätt att i alla medlemsstater på enhetlig grund kontrollera webbplatsens grad av överensstämmelse med kraven avseende webbtillgänglighet, samt anvisningar om hur ett representativt urval av webbplatser ("sampel") ska göras och med vilken periodicitet övervakning ska ske. Medlemsstaterna bör årligen rapportera om resultatet av övervakningen och mer allmänt om vilka åtgärder som har vidtagits för att genomföra direktivet. Medlemsstaterna kommer att ha frihet att inrätta en lämplig mekanism för kontrollerna genom att utse de ansvariga myndigheterna (artikel 6).

Enligt förslaget till direktiv ska medlemsstaterna årligen rapportera om resultaten av övervakningen. Rapporterna bör också innehålla mätdata och vid behov en förteckning över de berörda webbplatserna samt uppgifter om eventuella tillägg till förteckningen över berörda typer av webbplatser och eventuella ytterligare åtgärder som har vidtagits (artikel 7).

3 Konsekvenser för lagstiftningen och ekonomin i Finland

3.1 Konsekvenser för lagstiftningen

Genomförandet av direktivet kommer att medföra ändrings- och/eller kompletteringsbehov i den nationella lagstiftningen, eftersom frågan inte har reglerats nationellt ("webbtillgänglighet" kontra "tillgänglighet"). Dessa ändringar måste utredas och utvärderas närmare.

Direktivförslagets artiklar och inledningsfraser är synnerligen öppna för tolkning, så det är svårt att utifrån dem dra slutsatser om förslagets konsekvenser för den nationella lagstiftningen. För bedömning av dessa kommer information om detaljerna i förslaget att inhämtas och dess konsekvenser utredas under den fortsatta beredningen i rådets arbetsgrupp.

3.2 Ekonomiska konsekvenser

Den allmänna bedömningen är att det föreslagna direktivet kommer att medföra avse-

värda ekonomiska konsekvenser. Det är likväl svårt att bedöma de totala kostnaderna utan en mer omfattande utredning av det nationella utgångsläget och kostnaderna för att uppdatera webbplatserna.

De tekniska kriterier för webbtillgänglighet som avses i förslaget kommer att grunda sig på kraven för nivå AA i version 2.0 av de riktlinjer för tillgänglighet till webbinnehåll (WCAG 2.0) som har publicerats av World Wide Web Consortium (W3C). När de myndigheter som driver webbplatser som omfattas av direktivet ska uppfylla dessa krav, får de avsevärda extra kostnader som uppstår bland annat på grund av de betydande innehållsliga och strukturella ändringarna och uppdateringarna av webbplatserna samt de kartläggningar av nivån på tillgängligheten som blir nödvändiga.

De ekonomiska konsekvenserna för de myndigheter som driver webbplatser som omfattas av förslaget uppskattas bli avsevärda, eftersom största delen av de nuvarande webbplatserna inte uppfyller kraven i direktivförslaget, vilket innebär ett betydande uppdateringsarbete och omfattande konkurrensförfaranden när webbplatser skapas. Dessutom behövs det resurser på grund av den ytterst omfattande och ständiga rapporteringsskyldighet som direktivförslaget medför.

Enligt kommissionen kommer den fullständiga tillgängligheten att kosta en medlemsstat som ännu inte har genomfört några åtgärder för att förbättra tillgängligheten ca 37—88 miljoner euro. I andra medlemsstater blir kostnaderna lägre. De årliga kostnaderna uppskattas till 41 miljoner euro om en tredjedel av webbplatserna görs tillgängliga. Rapporteringssystemen i anslutning till de gemensamma skyldigheterna att övervaka och informera beräknas kosta ca 1,65 miljoner euro. För fullständig webbtillgänglighet i hela EU krävs enligt kommissionen investeringar på uppskattningsvis 260—560 miljoner euro. Inget faktaunderlag som visar hur dessa kostnader har beräknats har lagts fram, varför de på sin höjd kan ses som vägledande. De faktiska kostnaderna på nationell nivå kan bli betydligt högre än de uppskattade kostnaderna. Kriterierna för den ekonomiska nytta som direktivet medför enligt kommissionen är

oklara, och den egentliga nyttan kan bli betydligt mindre än vad kommissionen lagt fram.

Den fortlöpande övervakning, den auditering av webbtjänster och den rapportering som direktivet förutsätter kommer också att medföra fortlöpande kostnader som är svåra att bedöma, eftersom det i dag inte är känt hur många webbplatser i Finland som berörs av förslaget. Det kan beräknas att under 5 % av de finländska myndigheternas webbplatser i dag uppfyller kraven i WCAG 2.0. Kommissionens bedömning att den nuvarande tillgänglighetsnivån på 5–10 % utan åtgärder stiger till 45 % före år 2015 kan inte anses vara trovärdig, eftersom det skulle innebära att antalet webbplatser som drivs av myndigheter och som uppfyller kraven på tillgänglighet tiofaldigas utan att extra resurser beviljas.

4 Rättslig grund

Den rättsliga grunden för det föreslagna direktivet är artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, eftersom förslaget anses ha betydelse för den inre marknadens korrekta funktion och den fria rörligheten för tjänster.

Direktivet innehåller bestämmelser om antagande av delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget. Enligt artikeln får lagstiftaren till kommissionen delegera befogenheten att anta icke-lagstiftningsakter med allmän räckvidd i syfte att komplettera eller ändra vissa delar som inte är väsentliga för en lagstiftningsakt. Ett sådant förfarande skulle användas för att närmare ange kraven avseende webbtillgänglighet som fastställs i direktivet enligt artikel 3 och för att fastställa den europeiska standarden eller delar av denna som ligger till grund för förutsatt överensstämmelse med kraven om webbtillgänglighet för de berörda webbplatser som uppfyller dem (artikel 8).

5 Subsidiaritetsprincipen

Subsidiaritetsprincipen är tillämplig eftersom förslaget inte avser ett område där unionen är ensam behörig.

Enligt kommissionen kan medlemsstaterna av följande skäl inte själva i tillräcklig utsträckning uppnå förslagets mål:

1) Förslaget avser gränsöverskridande aspekter som inte kan hanteras genom enskilda medlemsstaters åtgärder. Åtgärder på nationell nivå räcker inte för att närma de nationella bestämmelserna till varandra och på ett samordnat sätt genomföra en harmoniserad strategi, vilket bekräftas av de genomförda undersökningarna och samråden.

2) Olikheterna i de nationella strategierna orsakar problem och hinder för företag som vill interagera över gränserna. Detta begränsar utbredningen av en mogen offentlig marknad för produkter och tjänster relaterade till webbtillgänglighet och kan försämra rörligheten för de medborgare som använder hjälpmedel.

3) En mer effektiv resursanvändning kan uppnås genom att tillämpa harmoniserade krav och delta i samarbetsprogram för utbyte av god praxis, know-how och åtgärder för anpassning till den tekniska utvecklingen.

5.1 Proportionalitetsprincipen

Proportionalitetsprincipen iaktas genom att förslaget begränsas till en minimiförteckning över (typer av) webbplatser, med möjlighet för medlemsstaterna att utöka förteckningen. Viktiga parametrar för genomförandet, såsom valet av den myndighet som ska ansvara för att kontrollera efterlevnaden, får medlemsstaterna dessutom själva besluta om.

6 De övriga medlemsstaternas ståndpunkter

I flera medlemsstater pågår den nationella beredningen fortfarande. Kommentarer och frågor har framför allt gällt direktivförslagets slutliga tillämpningsområde, de nationella kostnaderna och rapporteringskyldigheten samt antagandet av delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget när det gäller kraven på webbtillgänglighet.

7 Den nationella behandlingen av förslaget och behandlingen i Europeiska unionen

Den nationella beredningen har skett i samarbete mellan finansministeriet och kommunikationsministeriet. Vid beredningen har organisationer och experter hörts.

Förslaget till direktiv behandlades nationellt av sektionen för kommunikationsfrågor (EU19) vid dess möte den 28 maj 2013 tillsammans med rådets (transport, telekommunikation och energi) beredning.

Före denna U-skrivelse har en E-skrivelse om direktivförslaget lämnats till riksdagen (E 23/2013 rd 21.3.2013).

Förvaltningsutskottet informerades i februari 2014 om hur beredningen av direktivet framskrider.

Behandlingen av ärendet i arbetsgruppen för telekommunikation och informations-samhället inleddes våren 2013. Direktivförslaget behandlades i rådet (transport, telekommunikation och energi) den 6 juni 2013 där ordförandelandets (Irland) lägesrapport om hur behandlingen av direktivet framskrider delgavs medlemsländerna. Finland lämnade en granskningsreservation mot direktivförslaget. Den första behandlingen av direktivförslaget vid parlamentet hölls den 24—27 februari 2014.

Den egentliga behandlingen av direktivförslaget har inte framskridit sedan Irlands lägesrapport och i praktiken förfaller förslaget efter det pågående valet till Europaparlamentet.

8 Ålands självstyrelse

Enligt 18 § 1 och 4 punkten i Ålands självstyrelselag (1144/1991) har landskapet lagstiftningsbehörighet i frågor som rör landskapsregeringen och under denna lydande myndigheter och inrättningar samt i frågor som rör kommunernas förvaltning i landskapet.

9 Statsrådets ståndpunkt

9.1 Allmänt

Statsrådet anser att målen i det föreslagna direktivet är värda att understödjas i princip, men förhåller sig reserverat till förslaget särskilt när det gäller standardiseringen och rapporteringen samt kostnaderna för genomförandet.

De verkningar som eftersträvas genom det föreslagna direktivet är värda understöd, och de ligger i linje med regeringsprogrammet. Men möjligheterna att genomföra dem inom den föreslagna tidsplanen är små, eftersom det är fråga om en betydande och genomgripande reform av den offentliga förvaltningens webbplatser.

9.2 Rapportering

Statsrådet anser att uppföljningen av direktivets genomslag är viktig. Rapporteringsförfarandet får dock inte orsaka en oskälig administrativ börda.

Skyldigheten till övervakning och årlig rapportering förutsätter en heltäckande kartläggning, kontinuerlig övervakning och utveckling av övervakningsprocesserna. Dessutom ska den myndighet som genomför övervakningen utses och tilldelas resurser.

Ansvarsfrågorna, grunderna för rapporteringen och användningen av de uppgifter som rapporteras har inte klargjorts, och av förslaget framgår inte heller vilka slags uppgifter om webbplatserna som ska samlas in och rapporteras. Hur de uppgifter som ska rapporteras ska användas och sparas beskrivs inte heller.

9.3 Nationella kostnader

De nationella kostnadseffekterna av direktivet antas bli betydande, och en exaktare uppskattning av dem skulle kräva en heltäckande utredning av nivån på tillgängligheten i myndigheternas nuvarande webbplatser och en kostnad-nytta-analys med avseende på den eftersträlvade tillgänglighetsnivån (WCAG 2.0 AA).

Uppfyllandet av kraven på tillgänglighet och den kontinuerliga övervakningen orsakar

sannolikt betydande kostnader särskilt för de myndigheter som driver webbplatserna. Inga grunder för de kostnadsbesparingar som genomförandet av direktivet antas medföra har framlagts. De besparingar på 8 % som har presenterats i fråga om en medlemsstat (Förenade kungariket) kan troligen inte anses direkt jämförbara med eventuella kostnadsbesparingar i andra medlemsstater utan en närmare bedömning av de webbplatser direktivet ska tillämpas på, eftersom det nationella läget och webbplatsernas produktionskostnader varierar.

9.4 Delegerade akter

Enligt förslaget ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter för att vid behov närmare specificera de harmoniserade krav som är nödvändiga för att säkerställa tillgängligheten till de berörda webbplatserna.

Enligt kommissionen ger de delegerade akterna medlemsstaterna en ny uppsättning tekniska kriterier som förenhetligar webbtjänsterna inom den offentliga förvaltningen när det gäller tillgängligheten, men enligt förslaget är det kommissionen som ska föreskriva om detaljerna i denna tillgänglighet. Det är tvivelaktigt om det är ändamålsenligt att överföra nationell beslutanderätt i fråga om dessa detaljer, och det kan ifrågasättas om en tillräcklig tillgänglighet och övervakning inte kan uppnås på ett effektivare sätt på nationell nivå genom att nuvarande rekommendationer tillämpas noggrannare och resurserna ökas.

Dessutom måste det övervägas om det är ändamålsenligt att överföra delegerat beslutsfattande till kommissionen, om innehållet i och konsekvenserna av den standard som är

föremål för beslutsfattandet inte är kända på förhand.

9.5 Tidsplan

Dagen för ikraftträdande av de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv fastställs till senast den 30 juni 2014 (artikel 10). Det föreslagna direktivet ska enligt förslaget sättas i kraft senast den 31 december 2015. Enligt statsrådets preliminära bedömning kommer den föreslagna tidsplanen att medföra betydande utmaningar särskilt när det gäller att uppfylla kraven om webbplatsernas tillgänglighet och en heltäckande övervakningsmekanism.

9.6 Standardisering

Direktivförslagets strävan att utveckla en standard för tillgängligheten är värd understöd, men den nuvarande internationella standard som definierar tillgängligheten kan anses innehålla tillräckligt goda kriterier för tillgängligheten. Därför är det tvivelaktigt om det finns ett behov att utarbeta en särskild europeisk standard.

Som kriterier för webbtillgängligheten rekommenderas i förslaget den internationella standarden ISO/IEC 40500:2012 som svarar mot riktlinjerna i WCAG 2.0 vilken utgör den tekniska grunden för förslaget.

Om det aktuella förslaget till standard, som överensstämmer med kommissionens mandat, anses vara en tillräcklig grund för ett direktiv, bör beredningen av direktivet inte fortsätta förrän den europeiska standarden har ratificerats för att vi ska få en klar bild av vilka tekniska krav och övervakningsmekanismer som vi förbinder oss till vid genomförandet av direktivet.